

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1039/2017
14.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер-Поповић и Јелене Боровац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., кога заступају пуномоћници Драган Симоновић, адвокат из ... и Жарко Станисављевић, адвокат из ..., потив туженог Свете Петковића из ..., кога заступају пуномоћници Драгослав Димитријевић, адвокат из ... и Небојша Цветковић, адвокат из ..., ради својине и државине, вредност предмета спора 11.043.389,27 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр. 2323/2016 од 21.12.2016.године, у седници већа одржаној дана 14.12.2017.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж бр. 2323/2016 од 21.12.2016.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П бр. 10/2010 од 05.04.2016.године, одбијен је тужбени захтев за утврђење да је тужилац сувласник на $\frac{1}{2}$ идеалног дела ... са електроопремом, као и да плати укупан износ од 785.508,50 динара на име удела у електроопреми износ од 635.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.06.1999.године па до исплате, на име удела у електроинсталацији износ од 13.114,00 динара са законском затезном каматом од 04.10.1999.године, на име удела у грађевинском делу објекта износ од 137.394,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.02.1999.године, а све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате. Обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 153.000,00 динара.

Допунском пресудом од 12.07.2006.године, одбијен је евентуални тужбени захтев за обавезивање туженог да тужиоцу на име сувласничког дела од $\frac{1}{2}$ идеалних делова ... са електроопремом плати укупан износ од 11.043.389,27 динара са законском затезном каматом почев од 16.03.2015.године.

Апелациони суд у Нишу је побијаном пресудом Гж бр. 2323/2016 од 21.12.2016.године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду Основног суда у Лесковцу од 05.04.2016.године у ставу један изреке и допунску пресуду Основног суда у Лесковцу од 12.07.2016.године. Преиначио је првостепену пресуду у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је обавезао тужиоца да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 345.750,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је преко пуномоћника адвоката Драгана Симоновића изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Тужилац је преко пуномоћника адвоката Жарка Станисављевића против другостепене пресуде изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права. Наведене ревизије Врховни касациони суд је третирао као једну ревизију, те је испитао њену дозвољеност и основаност, ценећи разлоге из оба поднеска, који су благовремено поднети у року за изјављивање ревизије.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца. Предложио је да се ревизија одбаци или одбије. Трошкове одговора на ревизију није тражио ни определио.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 23. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр.55/14) Врховни касациони суд је закључио да је ревизија тужиоца дозвољена, јер је наведеном законском одредбом прописано да је ревизија у имовинскоправним споровима дозвољена ако је вредност предмета спора правноснажног дела пресуде која се ревизијом побија износ који прелази 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења (преиначења) тужбе. Како је вредност предмета спора по преиначеној тужби од 02.04.2015.године износ од 11.043.389,27 динара, што је противвредност 91.918,50 евра, ревизија тужиоца је дозвољена применом наведеног ревизијског цензуса, те иста није испитивана као посебна ревизија.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), осим у погледу ревизијског цензуса, и закључио да ревизија тужиоца није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се позива ревидент, јер нижестепене пресуде немају недостатака због којих не би могле бити испитане. Релативно битне повреде одредаба парничног поступка на које указује ревидент евентуално учињене пред првостепеним судом, не могу бити ревизијски разлог у смислу члана 398. став 1. ЗПП. Поступање нижестепених судова, које је резултирало претходно донетим

првостепеним и другостепеним одлукама не може се сада побијати ревизијом. Предмет побијања може бити само последња другостепена пресуда Апелационог суда у Нишу Гж бр. 2323/2016 од 21.12.2016.године.

Према утврђеним чињеницама, које се на основу члана 398. став 2. ЗПП не могу побијати у ревизијском поступку, тужилац тражи утврђење права својине и државине на $\frac{1}{2}$... са електроопремом саграђеног у КО ..., на катастарској парцели која је у власништву туженог. Поред утврђења права сувласништва, тужилац тражи исплату одређених новчаних износа, а евентуалним тужбеним захтевом исплату противвредности уложених средстава. Тужбени захтеви тужиоца засновани су на тврдњи тужиоца да је између парничних странака закључен усмени уговор о ортаклуку.

Према утврђењу првостепеног суда парничне странке нису имале никакве договоре у вези ортаклука у градњи спорног објекта, нити је у том смислу закључен уговор у писменој форми. Такође је утврђено да је на изградњи и опреми ... учествовао сам тужени својим средствима, те да је ... изграђен на његовом земљишту. То проистиче из писаних доказа, изјаве самог тужиоца пред Општинских секретеријатом за имовинскоправне послове у Лесковцу од 23.06.1986. године, којом је потврдио да ... гради тужени, а да му он као добром пријатељу завршава административне послове. Као писани доказ да је ... грађен средствима туженог је и уговор о оснивању заједничке радње 01.10.1988.године закључен између туженог и тужиоцевог сина, након изградње ..., којим се потврђује да је ... са целокупном опремом власништво туженог.

Стога је неосновано указивање ревидента да је саслушаним сведоцима потврђено постојање уговора о ортаклуку, те да су парничне странке заједничким средствима градиле ..., због чега су погрешно примењене материјалноправне одредбе које регулишу ортаклук. Неосновано је стога и позивање ревидента на одредбе члана 727. СГЗ, којим је прописано да оно што је уложено у ортачки посао сачињава главницу ортаклука и припада свима заједно. Такође је неосновано и позивање на одредбе члана 736. и 739. истог закона које регулишу поделу добити, а сам престанак ортаклука регулисан је чланом 756. СГЗ, те да су сви елементи предвиђени уговором о ортаклуку садржани у ортачком односу који је постојао међу парничним странкама. Ортаклук је уговор којим се два или више лица обавезују да ће заједнички искоришћавати своја имовинска добра у циљу постизања неке имовинске користи и њене поделе. Да би се неко сматрао ортаком неопходно је да је унео неку имовинску вредност у ортаклук и да учествује у подели заједничке добити. Наведена два елемента уговора о ортаклуку морају бити јасно дефинисана, те писана форма уговора, иако није нужна за настанак уговора, представља доказ о закључењу уговора и висини ортачких удела. Како уговор између парничних странака у писаној форми није закључен, правилно су нижестепени судови на основу других писаних доказа, те оценом исказа саслушаних сведока, закључили да између парничних странака није закључен уговор о ортаклуку, који би за последицу имао стицање својинског удела тужиоца у изграђеном ... са опремом. За основаност тужбених захтева тужилац је морао

доказати да је извршио улагање у изградњу ... са опремом, те да је заједничком вољом парничних странака то улагање извршено ради стицања сусвојине, што тужилац није доказао. Ово тим пре, што се уговор о ортаклуку на коме инсистира тужилац могао закључити и удруживањем рада и средстава у циљу остваривања неке имовинске добити и њене поделе, која не подразумева сувласнички однос на изграђеној непокретности са опремом, већ поделу добити која би се остваривала радом изграђеног ... са опремом.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 405. релевантног ЗПП, одбио ревизију тужиоца као неосновану и одлучио као у изреци ревизијске пресуде.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић